

Laidiens: 08.01.1999., Nr. 5/6

Ministru kabineta noteikumi Nr. 8

Rīgā 1999.gada 5.janvārī (prot. Nr. 1, 15.§)

Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika

Izdoti saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 59.pantu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Šie noteikumi nosaka aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām (turpmāk — aizsargjoslas) noteikšanas metodiku, vides un cilvēka aizsardzības prasības, aizsargjoslu uzturēšanas un to stāvokļa kontroles mehānismu un kārtību, kādā aizsargjoslas tiek ierīkotas un apzīmētas dabā.
2. Aizsargjoslas nosaka ap virszemes ūdens ņemšanas vietām ūdenstecēs (piemēram, upēs, kanālos) un ūdenstilpēs (piemēram, ezeros, ūdenskrātuvēs) un ap pazemes ūdens ņemšanas vietām — atsevišķiem ūdens ieguves urbumiem vai ūdensgūtnēm (, lai nodrošinātu ūdens resursu saglabāšanos un atjaunošanos, novērstu piesārņojuma iekļūšanu virszemes vai pazemes ūdeņos un nelabvēlīgas ūdens kvalitātes izmaiņas.

II. Aizsargjoslu noteikšana

3. Aizsargjoslas nosaka esošām, projektējamām un rekonstruējamām ūdens ņemšanas vietām un ūdens padeves iekārtām no ūdens ņemšanas vietām uz apdzīvotām vietām vai atsevišķiem saimniecības objektiem, izņemot šo noteikumu 5. un 6.punktā noteiktos gadījumus.
4. Aizsargjoslu noteikšanu pēc saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Valsts ģeoloģijas dienestu un Labklājības ministrijas Sabiedrības veselības dienesta teritoriālo institūciju organizē ūdens ņemšanas vietas zemes īpašnieks vai lietotājs. Aizsargjoslas izveido, to robežas nosaka un iezīmē plānos atbilstoši Aizsargjoslu likuma 33. un 62.pantā noteiktajām prasībām.
5. Akām un avotiem, kuru dziļums nav lielāks par 20 metriem un kurus saimniecības vajadzībām vai dzeramā ūdens ieguvei izmanto individuālie ūdens lietotāji (fiziskās personas), aizsargjoslas nav jānosaka, ja ir veikta labiekārtošana un novērsta notekūdeņu infiltrācija un ūdens piesārņošana.
6. Ūdens ieguves urbumiem, kurus saimniecības vajadzībām vai dzeramā ūdens ieguvei (ne vairāk kā 10 m³ diennaktī) izmanto individuālie ūdens lietotāji (fiziskās personas), nav jānosaka bakterioloģiskā un ķīmiskā aizsargjosla.
7. Ap virszemes ūdens ņemšanas vietu nosaka šādas aizsargjoslas:
 - 7.1. stingra režīma aizsargjoslu ūdenstecē:

7.1.1. uz abām pusēm no ūdens ņemšanas vietas (virzienā gar krastu) — ne mazāk kā 200 metrus uz augšu pret straumi un ne mazāk kā 100 metrus uz leju pa straumi akvatorijā;

7.1.2. krastam, pie kura izvietota ūdens ņemšanas vieta, — ne mazāk kā 100 metrus platu sauszemes joslu, skaitot no minimālā ūdens līmeņa (zemākā ūdens līmeņa, kas ir raksturīgs attiecīgajam objektam pēc ilggadējiem novērojumiem) robežas;

7.1.3. virzienā uz pretējo krastu no ūdens ņemšanas vietas: ja ūdensteces platums ir mazāks par 100 metriem — visu akvatoriju un ne mazāk kā 50 metrus platu pretējā krasta sauszemes joslu, skaitot no minimālā ūdens līmeņa robežas; ja ūdensteces platums ir lielāks par 100 metriem — ne mazāk kā 100 metrus platu joslu akvatorijā;

7.1.4. ūdens ņemšanas vietai ūdensteces līcī — visu liča akvatoriju un ne mazāk kā 100 metrus platu sauszemes joslu, skaitot no minimālā ūdens līmeņa robežas;

7.2. bakterioloģisko aizsargjoslu ūdenstecē:

7.2.1. uz abām pusēm no ūdens ņemšanas vietas (virzienā gar krastu) — uz augšu pret straumi tā, lai no bakterioloģiskās aizsargjoslas robežas līdz ūdens ņemšanas vietai ūdens tecēšanas laiks būtu ne mazāks par piecām diennaktīm, ja mēneša vidējā caurtece vasaras un rudens mazūdens periodā ir 95 procenti no normālās (aprēķinā jāņem vērā ūdens tecēšanas ātrums, kas aprēķināts, ievērojot pietekas un vidējo ūdensteces garumu un platumu), un uz leju pa straumi — ne mazāk kā 250 metrus akvatorijā;

7.2.2. no ūdens ņemšanas vietas virzienos uz abiem krastiem — ne mazāk kā 500 metrus platu sauszemes joslu, rēķinot no minimālās ūdens līmeņa robežas;

7.2.3. ja ūdens ņemšanas vieta ir ūdenstecē ar kuģu satiksmi, bakterioloģiskajā aizsargjoslā iekļauj tās robežās esošo kuģojamā ceļa akvatoriju;

7.2.4. ja ūdens ņemšanas vietā ir pretstraumes, bakterioloģiskās aizsargjoslas lielumu nosaka, ievērojot hidroģeoloģiskos un meteoroloģiskos apstākļus;

7.3. ķīmisko aizsargjoslu ūdenstecē — šo noteikumu 7.2.1., 7.2.2., 7.2.3. un 7.2.4.apakšpunktā noteiktajā kārtībā, bet ne platāku par pieciem kilometriem;

7.4. stingra režīma aizsargjoslu ūdenstilpē:

7.4.1. visos virzienos no ūdens ņemšanas vietas — ne mazāk kā 100 metrus platu joslu akvatorijā vai, ja akvatorija ir šaurāka par 100 metriem, — atbilstoši attiecīgās akvatorijas platumam;

7.4.2. krastam, pie kura izvietota ūdens ņemšanas vieta, un uz abām pusēm no ūdens ņemšanas vietas virzienā gar krastu — ne mazāk kā 100 metrus platu sauszemes joslu, skaitot no ezera vai ūdenskrātuves minimālā ūdens līmeņa robežas;

7.5. bakterioloģisko aizsargjoslu ūdenstilpē:

7.5.1. visos virzienos no ūdens ņemšanas vietas (ņemot vērā pietekas): ja valdošais vēju virziens uz ūdens ņemšanas vietu nepārsniedz 10 procentus no kopējo vēju skaita, — trīs kilometrus platu joslu akvatorijā; ja valdošais vēju virziens uz ūdens ņemšanas vietu pārsniedz 10 procentus no kopējo vēju skaita, — piecus kilometrus platu joslu akvatorijā;

7.5.2. no ūdens ņemšanas vietas virzienos uz krastiem — ne mazāk kā 500 metrus platu sauszemes joslu, skaitot no ezera vai ūdenskrātuves minimālā ūdens līmeņa robežas;